

DE REACTIE 'Ganstrekken is een stukje sociaal-cultureel erfgoed'

Gans respectvol gedood

door **Jo van der Sluijs**

De heer Wassenberg van de Partij voor de Dieren kan het maar niet laten om de Middeleeuwse achtergrond van het in zijn ogen barbaarse Gawstrèkke in Grevenbicht aan de kaak te stellen, getuige zijn opiniebijdrage in de krant van vrijdag 20 mei 2011.

Bezoekers en oplettende lezers weten wel beter. Het ganstrekken, dat in de Middeleeuwen inderdaad een sterke sociaal-maatschappelijke verruwing onderging, is met name in de hoogburgen Grevenbicht, Antwerpen en Watten-scheid zorgvuldig bij de tijd gebracht. Er worden immers geen levende dieren meer gekweld en er is sprake van een harmonieus dorpsfeest zonder Middeleeuws drankmisbruik en bijbehorende vecht- en steekpartijen. De gans wordt met respect behandeld, zowel voor als na de dood. Veel beter dan het speenvarken of os aan het spit en de opgedirkte kalkoen op de kerstdis. Daar worden geen standbeelden voor opgericht, zoals in 'Beeg'.

Toch blijken dierenemotionalisten nog steeds te schrikken van het feit dat het dier eerst door ruiters onthoofd dient te worden vooraleer op het ganzenmaal te belanden. In Grevenbicht weet

men echter sinds mensenheugenis niet anders.

Het ganstrekken is een ritueel dat mensen verbindt en als een kostbaar familiealbum de banden onderhoudt met vorige generaties. Dat wil je niet kwijt. Het is een stukje sociaal-cultureel erfgoed, zelfs van nationale betekenis. Het gaat niet om de traditie, maar om de worteling in de gemeenschap.

De mensen van Grevenbicht staan overigens niet alleen. In een poll van deze kranten sprak 54,7% van 671 lezers zich

Een speciale wet voor één oude, goedverzorgde gans

uit tegen een verbod op het ganstrekken (23 februari 2008).

Ieder zijn meug, zou je dan denken, maar zo is het helaas niet. In een vlaag van politieke overmoed wil staatssecretaris Bleker (CDA) de normen van de Partij voor de Dieren tot wet verheffen. Een speciale wet voor de omgang met welgeteld één oude, goedverzorgde gans per jaar. Terwijl de Hoge Raad in 1987 daar nog heel anders over dacht. Want in tegenstelling tot wat de heer

Wassenberg beweert, is het ganstrekken evenzeer verboden geweest als het gaashouwe in Oost-Maarland. De Beegtenaren hebben echter doorgeproce-deerd, met als resultaat dat de Hoge Raad bij arrest van 2 januari 1987 de uitspraken van het Hof te 's Hertogenbosch met de grond gelijk heeft gemaakt. Volgens de Hoge Raad bestaat er in een pluriform land als Nederland geen uniforme norm voor de omgang met dode dieren. Het respect van de ganstrekkers is nu eenmaal een ander respect dan dat van de Partij voor de Dieren. Het getuigt van arrogant superioriteitsgevoel om te stellen dat de ganstrekkers maar moeten gaan koek-happen. Alsof de jaarlijkse Pinksterpro-cessie vervangen zou moeten worden door een bloemencorso. Zo voelt dat namelijk in Beeg. En mocht er ooit behoefte komen een andere weg in te slaan, dan zullen de betrokkenen dit varkentje zelf wel wassen.

Jo van der Sluijs was tot zijn pensionering als geograaf en kunsthistoricus werkzaam in het hoger beroepsonderwijs. Hij is woordvoerder van de Folkloristische Vereniging Gawstrèkkers Beeg en auteur van een internetpublicatie over de oorsprong en verbreiding van het ganstrekken. gawstrekkers.nl.